

سر سخن:

"تشکل های آزاد کارگری" و الزام کارگران برای نابودی سیستم سرمایه داری!

در شرایط تشدید روزافزون غارت دسترنج کارگران توسط سرمایه داران و در زیر سلطه رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، روزی نیست که کارگران ما در این یا آن کارخانه و مؤسسه تولیدی دست به اعتصاب یا تجمعات اعتراضی نزنند. اما علیرغم گستردگی مبارزات کارگری در ایران، صفوف کارگران ما شدیداً پراکنده است و آنها حتی از وجود تشکلی که قادر به حمایت و دفاع از حقوق صنفی آنان در مقابل مظالم سرمایه داران و حکومت مدافع آنان باشد نیز برخوردار نیستند. البته واضح است که وجود تشکل های صنفی در محیط کار کارگران هر چند می تواند به مثابه ابزاری در دست کارگران برای چک و چانه زدن با سرمایه داران و حکومت حامی آنها برای ایجاد اندک تغییری در شرایط استثمارشان به کار رود ولی واقعیت این است که حتی بهترین تشکل صنفی نیز قادر به پایان دادن به فقر و فلاکت خانواده های کارگری ناشی از استثمار سرمایه داران نیست؛ و رهائی کارگران از شرایط استثمار تنها با نابودی سیستم سرمایه داری امکان پذیر است. بر این اساس کمونیستها در حالی که وجود تشکل هائی نظیر اتحادیه و سندیکا را به عنوان ابزاری در جهت تحمیل خواسته های صنفی کارگران به سرمایه داران و حکومت کاملاً ضروری می دانند، همواره خواهان لغو کار مزدی بوده و در این جهت مبارزه می کنند.

در جامعه ما، پس از روی کار آمدن جمهوری اسلامی و جایگزین شدن "شوراهای اسلامی" به جای تشکل های کارگری پا گرفته در شرایط انقلابی سالهای ۵۶-۵۷، ایجاد تشکل های صنفی کارگری مستقل از دولت همواره یکی از خواسته ها و موضوع تلاش کارگران بوده است. بر چنین زمینه

اعتصاب موفقیت آمیز کارگران معدن کوشک بافق!

بیش از ۲۶۰ کارگر معدن کوشک بافق در استان یزد از روز ۱۵ آذر ماه در اعتراض به عدم رسیدگی کارفرما به مطالباتشان دست به اعتصاب زدند. کارگران خواستار پرداخت به موقع حقوق و مزایای ماهانه که سه ماه است به تعویق افتاده و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل شده بودند. همچنین کارگران خواهان "رسیدگی کافی به سلامت کارگران و انجام معاینات و آزمایش های پزشکی لازم، توجه به مسائل رفاهی و رعایت نکات ایمنی و بهداشتی در محل معدن، پرداخت حق سختی کار، حق جذب سرب و هزینه های غذایی، امنیت شغلی، عدم استفاده از دستگاه های فرسوده در معدن و همچنین استاندارد سازی سیستم های برق و آب و تهویه" نیز بودند. با اینکه کارفرما در روز سوم اعتصاب یک ماه از سه ماه حقوق معوقه کارگران را پرداخت کرد اما کارگران از اعتصاب دست نکشیده و خواستار رسیدگی به همه مطالبات خود شدند. سر انجام کارفرما رسماً به خواسته های کارگران تن داده و متعهد شد که حقوق معوقه آنها تا ۲۶ آذر پرداخت شده و به بقیه خواسته های آنها نیز رسیدگی کند. کارگران معترض همچنین خواهان رسیدگی کارفرما به وضعیت پرداخت دیه دو کارگر این معدن که سال گذشته در حین کار جان خود را از دست داده بودند نیز بودند.

کاهش قدرت خرید خانواده ها برای تأمین مواد غذایی!

بر اساس گزارش مهر، رئیس کار گروه مزد و بهره وری وزارت کار اعلام کرد که: طبق گزارش بانک مرکزی ایران، میزان مصرف نان یک خانوار ۴ نفره از ۶۹۰ کیلوگرم در سال ۸۴ به ۴۷۲ کیلوگرم در سال ۹۲ کاهش یافته است. همچنین میزان مصرف گوشت نیز از ۵۵ کیلوگرم به ۳۰ کیلوگرم رسیده است. این آمار نشان می دهد مردم برای مدیریت کاهش قدرت خرید خود از خوراک خانوار زده اند و آن را کاهش داده اند.

از کارگران چریک فدایی خلق بیاموزیم

رفیق نوروز
قاسمی

رفیق نوروز قاسمی کارگر کارخانه قند میاندوآب بود که به عنوان یک کارگر آگاه در انقلاب سالهای ۵۶-۵۷ فعالانه شرکت نمود و در آن دوران انقلابی با همکاری تتی چند از کارگران آگاه کارخانه قند، شورای کارگری این کارخانه را پایه گذاشتند.

رفیق نوروز در سال ۱۳۳۷ در روستای "بادیجان" از توابع میاندوآب در یک خانواده زحمتکش بی زمین بدنیا آمده بود. در دوران کودکی ضمن درس خواندن به کار در مزارع مشغول بود و بعداً همراه خانواده اش به شهر میاندوآب آمد و به کارگری پرداخت. او با کار در کوره پزخانه ها و کارگاه های بلوک زنی، موزاییک سازی و کارخانه قند میاندوآب حداقل معاش خود و خانواده خویش را تأمین کرده و علیرغم کار طاقت فرسا، شب ها به تحصیل خود ادامه می داد. مطالعه فشرده و شور بی پایان برای دانستن و آگاه شدن در شرایطی که وی با پوست و گوشت خود شرایط طاقت فرسایی که سرمایه داران بر کارگران تحمیل نموده اند را درک می کرد به تدریج از وی کارگری پیشرو ساخت که با اعتقاد به این واقعیت که تنها راه رسیدن به آزادی مبارزه مسلحانه است به سازمان چریکهای فدایی خلق ایران پیوست. اما این کارگر آگاه خیلی زود متوجه شد که آن سازمان در حالی که نام سازمان مقتاحی ها، احمدزاده ها و پویان ها و حمید اشرف ها را با خود حمل می کند ولی دیگر همان سازمان گذشته نیست. از این رو پس از اعلام موجودیت چریکهای فدایی خلق ایران در اوایل سال ۵۸ قاطعانه در مقابل اپورتونیست های لانه کرده در آن سازمان ایستاد و فعالانه به دفاع از مواضع چریکهای فدایی خلق ایران برخاست. چریک فدایی خلق؛ رفیق نوروز به مثابه پروولتری آگاه، در شرایط بعد از قیام بهمن، اعتصاب کارگران کارخانه قند میاندوآب را برای دریافت حق بیمه، عیدی و ... سازمان داد. او در نطقی که در جریان این اعتصاب برای کارگران نمود اعلام کرد که "تنها این چریکهای فدایی خلقند که می توانند به تمامی مظالم حاکم پایان بخشند" و کارگران با شعار "درد بر فدایی" به تأیید سخنان او پرداخته، دست به راهپیمایی زده و رئیس کارخانه را در اطاقش زندانی نمودند و کارخانه را مصادره کردند. هجوم

بقیه از صفحه ۱

پاسداران جمهوری اسلامی به کارخانه قند نتوانست اعصاب را در هم بشکنند و کارگران خواست های خود را گرفتند. بدین ترتیب اعتصاب ۲۰ روزه ی کارخانه قند تاثیر به سزایی در بالا بردن آگاهی کارگران داشت. پس از آن بود که کارگران کارخانه قند میاندوآب به حمایت از کارگران بیکار میاندوآب برخاستند و با راهپیمایی و تحصن در مسجد شهر همبستگی کارگران را به نمایش گذاشتند. رفیق نوروز در این حرکت کارگری نیز به عنوان نماینده ی کارگران طی سخنانی خواست های کارگران را در ۱۶ ماده اعلام کرد. ایمان راسخ رفیق قاسمی به تئوری مبارزه مسلحانه و درک عمیق او از ماهیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی به او امکان می داد تا در مبارزات کارگری، به مثابه یک عنصر رهبری کننده شرکت کرده و این مبارزات را به سمت و سوی انقلابی هدایت کند. همین درک صحیح و شور انقلابی رفیق بود که کارگران را به او علاقمند ساخته و به او اعتبار می بخشید. رفیق نوروز یک بار در حین مسافرت به مهاباد برای انجام وظایف تشکیلاتی، توسط پاسدارانی که به وی مشکوک شده بودند دستگیر شد. ولی چون مزدوران نتوانستند وی را بشناسند، پس از یک ماه و نیم زندانی بودن در مراغه آزاد گشت و پس از آن توسط سازمان به کردستان منتقل گردید. در کردستان، رفیق نوروزی در دوره آموزشی رفیق شهید عباس دانش بهزادی شرکت کرد و پس از آن با نام تشکیلاتی "امیر" در چند عملیات نظامی از جمله مصادره تانکرهای نفت توسط چریکهای فدائی خلق در کردستان شرکت کرد. رفیق نوروز در حین یک ماموریت، همراه چند تن دیگر از رفقا در راه میاندوآب - مهاباد در زمستان ۵۹ دستگیر شد. این بار هم دژخیمان جمهوری اسلامی قادر نشدند کمترین اطلاعاتی از این رفیق کسب کنند. در زمانی که رفیق نوروز در زندان بود، سازمان برای معاوضه او با چند تن از مزدوران رژیم که در کردستان به اسارت درآمده بودند اقدام نمود. اما این معاوضه مقارن با به هلاکت رسیدن بهشتی مزدور و دیگر شرکایش گردید که با آن دوره جدیدی در خونریزی های رژیم آغاز شده و جمهوری اسلامی اعدام های ددمنشانه خود را شدت بخشید. بدین ترتیب رفیق نوروز قاسمی، این فرزند دلیر طبقه کارگر همراه با چریکهای فدایی خلق، رفقا بهزاد مسیحا و روح انگیز دهقانی در هشتم تیرماه سال ۶۰ به جوخه های اعدام سپرده شدند. امروز که یاد و خاطره رفیق نوروز را گرامی می داریم پیام این کارگر آگاه و پیشرو در سطحی هر چه وسیع تر شنیده می شود که کارگران به آزادی دست نخواهند یافت مگر اینکه عامل اصلی اذبار خود را هدف قرار دهند. یعنی بدون نابودی نظام سرمایه داری وابسته حاکم که جمهوری اسلامی این رژیم دار و شکنجه با چنگ و دندان از آن محافظت می کند هیچ سخنی از رهائی کارگران در میان نخواهد بود.

وجود شرایط دموکراتیک یک شرط اولیه است تا یک تشکل صنفی امکان یابد در چهارچوب قانون و نظام سرمایه داری حاکم بر جامعه مفروض حقی از حقوق کارگران را از سرمایه داران بستاند. در عین حال وجود چنان شرایطی باعث می شود که کمونیست ها در اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری شرکت کرده و ضمن کمک به پیشبرد مبارزات اقتصادی طبقه کارگر، فرصت یابند کارگران را در حزب سیاسی خود به منظور مبارزه جهت نابودی کل نظام سرمایه داری که رهائی طبقه کارگر در آن نهفته است متشکل نمایند. آیا همین شرط اولیه برای ایجاد و فعالیت یک تشکل صنفی کارگری در جامعه ایران وجود دارد؟

تجربه نشان میدهد که در ایران، دیکتاتوری، که از زمان رضا شاه با سلطه کامل امپریالیسم انگلیس در همه شئون جامعه و سپس قدرت گیری امپریالیسم آمریکا در ایران به مثابه ذات جدائی ناپذیر از سلطه امپریالیستی همچنان برقرار است، نه فقط باعث نابودی تشکل های صنفی کارگران گشته بلکه اصلی ترین مانع در مقابل شکل گیری چنان تشکل هایی می باشد. به گواه تاریخ، از زمان رضا شاه به بعد، تنها در دوره هایی که دیکتاتوری حاکم بر جامعه بنا به دلایلی شکاف برداشته و روزه هایی برای اعمال قدرت توده ها ایجاد گشته است تشکل های واقعی کارگری نیز موجودیت یافته اند؛ تشکل هایی که قبل از هر چیز توانائی دفاع از حقوق کارگران را داشته اند. امروز که یک دیکتاتوری شدیداً قهر آمیز بر جامعه حاکم است و حتی شدت اختناق در دولت روحانی به حدی است که کارگرانی را هم که برای حقوق های عقب افتاده خود مبارزه می کنند به بهانه اخلاخ در نظم کارخانه به محکمه های قضائی کشانده و آنها را با حبس و زندان مواجه می سازند، نه یک تشکل واقعی کارگری امکان برپائی می یابد و نه به اصطلاح تشکل هایی که بر زمینه نیاز و خواست کارگران به تشکل صنفی، تحت نام هایی چون سندیکا و اتحادیه و غیره شناخته می شوند قادر هستند نقشی در دفاع و حمایت از حقوق کارگران ایفاء کنند. حتی یک مقایسه گذرا بین عملکرد چنین تشکل هایی در ایران با عملکرد سندیکا و اتحادیه های کارگری در اروپا آشکارا نشان می دهد که بین آنها جز تشابه اسمی هیچ وجه مشترکی وجود ندارد. بنابراین اصرار در واقعی جلوه دادن چنین تشکل هایی که با شکست تلاشهای کارگران در ایجاد اتحادیه و سندیکاهای واقعی به نام کارگران و از بالای سر آنها موجودیت یافته اند، جز توهم پراکنی و خاک پاشیدن به چشم کارگران و مدافعین راستین کارگری نتیجه دیگری ندارد. در شرایط کنونی شوراهای اسلامی در محیط های کار به مثابه ابزارهای امنیتی رژیم در میان کارگران مانعی برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری به شمار می روند. در مقابل، تشکل هایی هم که از بالای سر کارگران خود را به عنوان تشکل های صنفی واقعی کارگران ایران در این یا آن رشته، جلوه گر می سازند نمی توانند آلترناتیو آنها به شمار بروند، چرا که نشان داده اند زیر چتر دیکتاتوری حاکم اساساً قادر به انجام

ای بود که در دوره به اصطلاح اصلاحات خاتمی (که یکی از مهمترین هدف های آن ایجاد توهم نسبت به ایجاد دموکراسی در ایران و جلوگیری از رشد مبارزات رادیکال کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران بود) از میان کارگران کسانی با نام فعالین کارگری در صدد ایجاد تشکل های مستقل کارگری بر آمدند. با انجام برخی اقدامات و از جمله نوشتن نامه به خاتمی بالاخره در بهمن ماه ۱۳۸۳، برجسته ترین تشکل در این رابطه تحت نام "هیأت مؤسس احیاء سندیکاهای کارگران شرکت واحد تهران" موجودیت خود را اعلام کرد. در سال ۱۳۸۴ نیز عده ای از فعالین کارگری با صدور اطلاعیه و جمع کردن طوماری، از وزارت کار و امور اجتماعی (دوره اول زمامداری احمدی نژاد) درخواست ایجاد تشکل های مستقل کارگری را نموده و متعاقب آن، اطلاعیه هایی با امضای "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری در ایران" شکل گیری این تشکل را به اطلاع عموم رساند. همانطور که می دانیم از آن زمان تا کنون چندین تشکل به اصطلاح آزاد کارگری در ایران اعلام موجودیت کرده اند که علاوه بر سندیکای کارگران شرکت واحد، می توان از "سندیکای کارگران خیازی های شهر سنج و حومه"، و "سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه" نام برد. با این حال رجوع به واقعیت بیانگر آن است که در شرایط سلطه دیکتاتوری حاکم بر جامعه هیچکدام از چنین تشکل هایی به رغم تلاشهای ارزشمند کارگران در حفظ و دفاع از آنها، هرگز نتوانستند آن نقش و تاثیری که اصولاً از یک تشکل صنفی مستقل کارگری انتظار می رود را در عمل ایفا نمایند. بنابراین بسیار مهم است بدانیم که تشکل های صنفی واقعی طبقه کارگر در چه شرایطی شکل می گیرند و از چه الزاماتی برخوردارند.

اگر به تجربه تشکل های مستقل صنفی کارگران در کشورهای اروپائی در دوران شکل گیری آنان رجوع کنیم خواهیم دید که این تشکل ها (تحت عنوان سندیکا یا اتحادیه های کارگری) در جریان مبارزات کارگران در یک شرایط دموکراتیک (به مفهوم دموکراسی های بورژوائی) به وجود آمده اند. اتفاقاً درست وجود همین دموکراسی ها در جوامع بورژوائی اروپا زمینه ای برای داشتن عملکرد واقعی به تشکل های صنفی کارگران داده است. وجود آزادی بیان، آزادی اجتماعات، آزادی متشکل شدن، آزادی برپائی تظاهرات و راه پیمائی و دیگر آزادی هایی از این قبیل به یک تشکل صنفی کارگری امکان می دهد که بتواند با برخورداری از رای و نظر کارگران، مبارزات آنها را در جهت تحمیل خواست کارگران به سرمایه داران و حکومت به منظور بهبود شرایط کار و زندگی آنان پیش ببرد. در جوامع بورژوائی اروپا، سندیکا و اتحادیه های کارگری به مثابه ارگان های صنفی کارگران با حق و حقوق معینی در قانون پذیرفته شده اند و میل و اراده این یا آن رئیس جمهور و نخست وزیر و یا هر مقام دیگر قادر به زیر پا گذاشتن قانون و سلب آزادی عمل تشکل های صنفی کارگری نمی باشند. اساساً

حاضر ۴ ماه است که حق بیمه کارگران معادن البرز شرقی پرداخت نشده است. البته یک سری قول‌هایی از سوی مسولین معدن داده شده اما به این شکل که پیش می‌رود دیگر امیدی به بهبود وضعیت نداریم. همچنین، این کارگر می‌گوید: در صورتی که کارفرما نسبت به پرداخت حقوق کارگران هرچه سریع‌تر اقدام نکند، این اعتصابات ادامه پیدا خواهد کرد.

در اعتراض به تأخیر دو ماه حقوق، کارگران معدن زغال سنگ تخت مینودشت، دست از کار کشیدند!

کارگری از معدن زغال سنگ البرز شرقی خبر داد که حدود ۳۰۰ کارگر معدن تخت، که در دل جنگلهای شهرستان مینو دشت، مشغول استخراج زغال سنگ اند بیش از دو ماه است که حقوقشان همچون بقیه ۱۴۰۰ کارگر معدن البرز شرقی به تأخیر افتاده است و به همین دلیل روز سه شنبه ۱۱ آذر ماه، در اعتراض به این شرایط، دست از کار کشیدند. این گزارش می‌افزاید؛ حق بیمه این کارگران نیز در چهار ماه گذشته به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نشده است. شرکت معدن زغال سنگ البرز شرقی از سه واحد مجزای استخراج بنام معدن «طرزه» با حدود ۸۰۰ کارگر، معدن «تخت» مینودشت با حدود ۳۰۰ کارگر و معدن «رامیان» با حدود ۵۰ کارگر تشکیل شده است.

جان باختن کارگری دارای ۶ فرزند، در عمق هفت متری سیلوی ذرت در کاشمر!

صبح روز شنبه ۱۵ آذر ماه، یک کارگر ۴۲ ساله شاغل در کارخانه خوراک دام کاشمر که دارای ۶ فرزند بود در پی مسدود شدن یکی از راه‌های خروجی زیر سیلوی ذرت به داخل سیلو رفته بود که در اثر گیر کردن هر دو پایش در داخل لوله خروجی سیلو و ریخته شدن ذرت‌ها بر روی وی راه تنفس اش مسدودش و در عمق هفت متری جان خود را از دست داد. بر اساس این گزارش، ماموران آتش‌نشانی کاشمر پس از گذشت یک ساعت و نیم از شروع عملیات جستجو، پیکر بی‌جان این کارگر را از زیر بار ذرت به بیرون منتقل کردند.

مازاد شرکت واحد به کارکنان فاقد مسکن این مجموعه برای خرید مسکن به صورت بلاعوض کمک‌های مالی شود. کارگران معترض شرکت واحد در ادامه با یادآوری اینکه در آن زمان شمار کارکنان شرکت واحد تا ۱۷ هزار نفر برآورد می‌شد افزودند: تسهیلات مورد نظر هرگز به صورت عادلانه میان کارکنان فاقد مسکن تقسیم نشده است چرا که همان زمان نزدیک به ۳۰۰ نفر از دریافت کنندگان نقدی این تسهیلات کسبی بودند که چون به همراه مدیرعامل وقت شرکت واحد از یک نهاد دیگر به این شرکت آمده بودند، سابقه کاری چندانی در شرکت واحد نداشتند و به همین دلیل می‌بایست کمک‌های بلاعوض کمتری به آن‌ها اعطا می‌شد. اما در نهایت کل سابقه خدمت این متقاضیان در داخل و خارج از شرکت واحد مبنای محاسبه کمک هزینه این افراد قرار گرفت. تجمع کنندگان همچنین در مورد کمک‌هزینه‌هایی که در قالب بخشی از پروژه‌های تعاونی مسکن کارگران شهرداری پرداخت شد نیز می‌گویند: از آنجا که به دلیل عملکرد نادرست هیات مدیره تعاونی، هنوز هیچ واحد مسکونی به کارگران عضو تحویل داده نشده‌است، در عمل هیچ نفعی از این تسهیلات به کارکنان شرکت واحد نرسیده است. پس از آنکه در سال ۸۸ مدیرعامل شرکت واحد تغییر کرد؛ پرداخت کمک هزینه بلاعوض مسکن در شرکت واحد قطع شد و همان زمان مدیرعامل تازه منصوب شده شرکت واحد، دلیل این اقدام را تمام شدن اعتبار مالی در نظر گرفته شده اعلام کرد.

تجمع اعتراضی کارگران ۴ شرکت سرمایه‌گذاری سبز مهاباد!

صبح روز یکشنبه ۲۳ آذر ماه، حدود یکصد نفر از کارگران شرکت‌های چهارگانه سرمایه‌گذاری سبز مهاباد، در داخل شرکت یک تجمع اعتراضی برگزار کردند. این تجمع در اعتراض به وضعیت نامشخص دستمزدها، حقوق و بیمه معوقه برپا شد. بر اساس گزارش‌های منتشر شده در حال حاضر ۲۰۰ کارگر این شرکت، شش ماه دستمزد و هشت ماه حق بیمه پرداخت نشده سال جاری را از کارفرما طلبکارند. تجمع کنندگان خواستار پاسخگویی کارفرما و مسئولان دولتی‌اند اما نه از کارفرما خبری هست و نه هیچ مسئولی در جمع معترضان حاضر شده است.

بیش از ۱۴۰۰ کارگر معدن البرز شرقی و رانندگان این معدن دست به اعتصاب چند ساعته زدند!

بر اساس گزارش یکی از کارگران معدن البرز شرقی، صبح روز دوشنبه ۱۰ آذر ماه، بیش از ۱۴۰۰ کارگر معدن البرز شرقی به همراه رانندگان اتوبوس این معدن و رانندگان کامیون زغالکش در اعتراض به عدم پرداخت ۷۰ روزه حقوق و مزایای کارگران این معدن در محل کارشان در منطقه طرزه، اعتصاب کردند و برای چند ساعت دست از کار کشیدند. در ادامه گزارش آمده است: علاوه بر تعویق ۷۰ روزه حقوق کارگران، حق بیمه ۱۴۰۰ کارگر این واحد معدنی با تأخیر چند ماهه به تامین اجتماعی پرداخت می‌شود و در حال

ادامه دار وظایف یک تشکل صنفی نیستند. اگر روی این واقعیت تکیه شود آنگاه معلوم می‌شود که در جامعه ما مبارزه با رژیم جمهوری اسلامی و تضعیف و شکاف انداختن در سد دیکتاتوری این رژیم اولین قدمی است که در پرتو آن، امکان برپایی تشکل‌های صنفی کارگری به وجود می‌آید. به همین دلیل گسترش مبارزه کارگران در راستای تضعیف و نابودی دیکتاتوری حاکم بر ایران راه رسیدن کارگران ما به تشکل‌های مستقل و ادامه دار را هموار می‌سازد. تجربه نشان داده که در این مسیر کارگران به تشکل سیاسی‌ای نیاز دارند که مجهز به ایدئولوژی خود طبقه کارگر یعنی مارکسیسم-لنینیسم بوده و بتواند با در پیش گرفتن راه مبارزه‌ای قهر آمیز با رژیم جمهوری اسلامی به مثابه حافظ منافع سرمایه داران داخلی و خارجی در ایران، مبارزه کارگران و دیگر توده‌های ستمدیده ایران را در جهت رسیدن به سوسیالیسم رهبری نماید.

هرگز نباید فراموش نمود که مبارزه برای کارگران ما یک نیاز است و آنها برای نجات از گرسنگی و بی‌خانمانی و در به دری و به طور کلی جلوگیری از پاشیده شدن خانواده شان راهی جز مبارزه برای رهائی از شرایط ظالمانه‌ای که در آن قرار گرفته‌اند در پیش ندارند. واقعیت این است که کارگران در سیستم سرمایه داری به مثابه برده‌های نوینی هستند که زنجیرهای گرانی بر دست و پای آنها بسته شده است و تنها با مبارزه برای نابودی سیستم سرمایه داری است که موفق به گسستن زنجیرهای خود و رهائی از ستمها و شرایط ظالمانه‌ای می‌گردند که سرمایه داران و دولت حامی شان برای آنها به وجود آورده‌اند.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت واحد مقابل ساختمان شهرداری تهران!

صبح روز دوشنبه ۳ آذر ماه، جمعی از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در اعتراض به دریافت نکردن تسهیلات مالی‌ای که وعده داده شده بود بابت کمک‌هزینه خرید مسکن به صورت بلاعوض به آن‌ها پرداخت شود در مقابل ساختمان شورای شهر و شهرداری تهران تجمع کردند. این کارگران که تعداد آن‌ها حدود ۲۰۰ نفر برآورد می‌شد در خصوص علت برپایی این تجمع گفتند: در سال ۸۵ هیئت مدیره شرکت واحد اتوبوسرانی به اتفاق کمیته مسکن شهرداری تهران تصمیم گرفتند که از محل درآمد فروش زمین‌های

تجمع کارگران در مقابل مجلس در اعتراض به تلاشی دولت جهت دست اندازی به منابع مالی تأمین اجتماعی!

جمعی از کارگران بازنشسته و شاغل صنایع تهران از ساعت هشت صبح روز سه شنبه ۴ آذر ماه، در اعتراض به آنچه "همراهی مجلس و دولت برای جداسازی منابع درمانی کارگران از تأمین اجتماعی و واگذاری به دولت" می‌خواندند، در مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند. اعتراض امروز بیمه‌شدگان شاغل و بازنشسته تأمین اجتماعی به بررسی یکی از تبصره‌های طرح "الحاق برخی از مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت" است که در صورت تصویب بر اساس آن مسئولیت مدیریت منابع درمانی سازمان تأمین اجتماعی به دولت سپرده خواهد شد. این معترضان معتقدند اجرای این طرح باعث کاهش بیشتر خدمات رسانی تأمین اجتماعی به کارگران شاغل و بازنشسته خواهد شد. بر اساس این گزارش، معترضین در تجمع امروز کاغذ‌هایی در دست داشتند که بر آن نوشته شده بود: **"ما کارگران بازنشسته و مستمری بگیران سازمان تأمین اجتماعی شهرستان تهران، مخالفت خود را با طرح ادغام درمان سازمان تأمین اجتماعی با وزارت بهداشت و درمان (سازمان بیمه سلامت) اعلام می‌کنیم."** و **"ما کارگران شاغل و کارگران بازنشسته سازمان تأمین اجتماعی (شهرستان ری) با ادغام درمان سازمان تأمین اجتماعی با وزارت بهداشت و درمان مخالفت می‌کنیم و به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهیم که از این حق بین‌النسلی برای دیگران استفاده کند."** به گزارش اینها، اشاره معترضین درباره "حق بین‌النسلی" بر اساس ساز و کار مالی سازمان تأمین اجتماعی طرح شده است که بر اساس آن، نسل امروز جامعه کارگری از منابع درمان و رفاهی بهره می‌برند که نسل قبلی در سازمان تأمین اجتماعی ذخیره کرده‌اند و خود نیز برای نسل بعدی جامعه کارگری هر ماه بخشی از حقوق‌شان را به این سازمان می‌پردازند. کارگران با استناد به این مکانیزم مالی، مالکیت سازمان تأمین اجتماعی را غیر عمومی (غیر دولتی) و متعلق به جامعه بیمه‌شدگان می‌دانند. در ادامه این اعتراضات صبح روز شنبه ۸ آذر ماه، حدوداً ۳۰۰ نفر از کارگران شاغل و بازنشسته استان‌های تهران و البرز با اجتماع در مقابل درب شمالی مجلس، بار دیگر خواستار جلوگیری از واگذاری منابع درمان تأمین اجتماعی به دولت شدند. شعارهایی که در این روز در مقابل مجلس سر داده شد، عبارت بودند از: **"کارگران بیدارند از تحمیل‌ها بیزارند"**، **"شورای عالی تأمین اجتماعی احیا باید گردد"**، **"سه جانبه‌گرایی اجرا باید گردد"** و **"هیات امنایی ملغی باید گردد"**. در ادامه این گزارش قید شده که در

پی دومین تجمع در چهار روز گذشته در مقابل ساختمان مجلس، هیات رئیسه مجلس رسیدگی به طرح ادغام منابع درمانی سازمان تأمین اجتماعی در سازمان بیمه سلامتی را به صورت موقت از دستور کار خود خارج کرد. کارگران حاضر در محوطه شمالی مجلس شورای اسلامی اعلام کردند که به نشانه حسن نیت به تحسن خود خاتمه خواهند داد اما چنانچه از بابت حفظ استقلال مالی و اداری سازمان تأمین اجتماعی احساس خطر کنند باز هم در مقابل مجلس اجتماع خواهند کرد. در نتیجه این اعتراضات سرانجام عصر روز یکشنبه ۹ آذر ماه، نمایندگان مجلس با حذف موضوع ادغام معاونت درمانی سازمان تأمین اجتماعی در سازمان بیمه سلامت، در مقابل تجمعات اعتراضی کارگران عقب نشستند.

کارگران شیشه آبگینه در مقابل استانداری قزوین تجمع اعتراضی کردند!

بی‌توجهی و بی‌تفاوتی کارفرما در خصوص پرداخت مطالبات مزدی ماه‌های مرداد، شهریور، مهر و آبان، صبح روز یکشنبه ۱۶ آذر ماه، تصمیم گرفتند تا بار دیگر، مقابل دو ساختمان فرمانداری شهرستان البرز و استانداری قزوین تجمع کنند. بنا بر این گزارش، کارگران کارخانه شیشه آبگینه خواستار دریافت مطالبات معوقه خود و همچنین از سرگیری فعالیت کارخانه هستند، اما نه مسئولان و نه کارفرما پاسخ قانع‌کننده‌ای به کارگران نمی‌دهند. در این واحد صنعتی حدود ۱۰۰ کارگر رسمی و ۲۰۰ کارگر قراردادی با سابقه مشغول فعالیت هستند. گزارش در خاتمه می‌افزاید، که قرار بود در راستای از سرگیری فعالیت مجدد کارخانه شیشه آبگینه، در روزهای شنبه ۱۵ و یکشنبه ۱۶ آذر ماه، کارفرما بخشی از مطالبات ۴ ماهه گذشته آنها را پرداخت کند که تاکنون این وعده عملی نشده است.

۲۰ میلیون تومان دیه، در ازاء کتک زدن مدیر عامل توسط کارگر اخراجی!

روز دوشنبه ۳ آذر ماه، اعلام شد که دادگاهی در اهواز، یک کارگر اخراجی پروژه ساخت قطار شهری اهواز که چند تن از مدیران شرکت پیمانکاری کیسون را مورد ضرب و شتم قرار داده بود به پرداخت ۲۰ میلیون تومان دیه محکوم کرده است. یکی از کارگران پروژه قطار شهری اهواز در تشریح جزئیات این خبر اظهار داشت: در پی اخراج ۴ کارگر کارگاه مرکزی قطار شهری اهواز

(مترو) در روز شنبه ۲۶ مهر ماه سال جاری، یکی از کارگران اخراجی که از اخراج و تعویق چندین ماهه حقوق خود عصبانی شده بود صبح روز سه شنبه ۲۹ مهر ماه، وارد محدوده کارگاه شد و مدیر عامل تازه منصوب شده شرکت کیسون در پروژه قطار شهری اهواز را به همراه چند مدیر دیگر در حین برگزاری جلسه‌ای، مورد ضرب و شتم قرار داد. در حین این درگیری کارگر اخراجی با ضربات پی در پی چوب دست، مدیر عامل را مجروح کرد و سپس از کارخانه خارج شد. این کارگر در ادامه می‌افزاید: کارگری که اکنون به پرداخت دیه محکوم شده است، چندین بار پیش از وقوع این حادثه با حضور در دفتر مدیر عامل در خواست بازگشت به کار داده بود و یکبار نیز مشاجره لفظی شدیدی بین او و فرد مضروب اتفاق افتاده بود. مدیران شرکت کیسون این کارگر را در حالی اخراج کرده‌اند که حقوق او از ابتدای خرداد ماه امسال پرداخت نشده است. وی که با حقوق ماهانه یک میلیون تومان در این کارگاه مشغول بکار بوده، اندوخته‌ای برای پرداخت مبلغ ۲۰ میلیون تومان دیه را ندارد. لازم به ذکر است که کارگر ملزم به پرداخت مبلغ فوق، یکی از چهار کارگری است که پس از این که کارگران پروژه قطار شهری اهواز به خاطر عدم دریافت پنج ماه از حقوق‌های عقب افتاده خود چندین بار دست به اعتراض زده و تجمع کرده بودند، به این عنوان که عامل اعتراض دیگر کارگران بوده‌اند، توسط شرکت پیمانکاری کیسون از کار اخراج شده بود.

اعتراض ۲۲۰۰ کارگر آلومینای حاجم استان خراسان با روشی ابداعی!

کارگری از کارخانه "آلومینای حاجم" واقع در استان خراسان شمالی اعلام کرد: کارگران این کارخانه از صبح روز سه شنبه ۲۷ آبان ماه، تا سه شنبه ۱۱ آذر ماه، در واکنش به بی‌توجهی کارفرما نسبت به درخواست‌شان جهت بازنگری در محاسبه حقوق و سایر مزایای قانونی، اتوبوس‌های سرویس کارخانه را در میانه راه متوقف کرده و بخشی از مسیر رسیدن به سالن‌های تولید (مسافت یک کیلومتری) را دسته جمعی پیاده‌روی می‌کنند. بر اساس این گزارش، این اعتراض صنفی از روز شنبه ۸ آذر ماه، وارد فاز تازه‌ای شده است و کارگران علاوه بر پیاده‌روی جمعی، خوردن غذای کارخانه را نیز تحریم کرده‌اند. این کارگر در ادامه افزود: استفاده از این شیوه اعتراضی، مرحله نخست واکنش کارگران است، و در صورت ادامه بی‌توجهی به خواسته‌های حداقلی کارگران، ناچار می‌شویم کار تولید را متوقف کنیم. سؤال کارگران این است که چرا باید کارگران "آلومینای حاجم" که شبانه روزی ساعات عمر خود را برای تولید و رساندن سود بیشتر به کارفرما صرف می‌کنند از حداقل‌ها محروم باشند؟ ما حق خودمان را از تولید می‌خواهیم و اعتراض مان قانونی است. کارخانه "آلومینای حاجم" یکی از معتبرترین واحدهای تولید پودر آلومینا به عنوان ماده اولیه تولید آلومینیوم است که این مواد را به کارخانه‌های تولید کننده آلومینیوم صادر می‌کند.

شرکت پیمانکاری کیسون و اخراج ۲ کارگر دیگر از قطار شهری اهواز!

کارگری در پروژه ساخت قطار شهری اهواز، روز شنبه ۱ آذر ماه، طی یک اطلاع رسانی اظهار داشت، شرکت پیمانکاری کیسون روز چهارشنبه ۲۸ آبان ماه، دو کارگر دیگر با سوابق کاری ۶ و ۳ سال شاغل در بخش حفاری را به دلیل آنچه کارگران "پیگیری مطالبات معوقه ۵ ماه گذشته همکارانشان" می نامند، اخراج کرد. قبلاً نیز طی ۲۶ ماه گذشته، ۴ کارگر از بخش حفاری این پروژه عمرانی اخراج شده بودند. بنا بر این گزارش، معمولاً اخراج کارگران در این شرکت پیمانکاری پس از هر تجمع و اعتراض صنفی صورت می گیرد و بنا بر اظهارات کارگران، هدف کارفرما از این اقدام ایجاد رعب در بین کارگران برای عدم پیگیری مطالبات صنفی شان است. طبق اظهارات کارگران شاغل در شرکت پیمانکاری کیسون، به دستور کارفرما اطلاعیه‌ای در تابلو اعلانات مبنی بر اینکه کارگران این واحد حق مصاحبه و گفتگو با رسانه‌ها را ندارند نصب شده است و در آن تأکید شده در صورت انجام این کار، شخص گفتگو کننده خاطی محسوب شده و با او برخورد می شود. این گزارش در خاتمه می افزاید؛ هنوز مطالبات حقوقی ۵ ماه گذشته حدود ۹۰۰ کارگر پیمانی قطار شهری اهواز پرداخت نشده است و تعویق پرداخت حقوق کارگران در حالی است که به گفته کارگران، شرکت کیسون به عنوان مجری این پروژه عمرانی صورت وضعیت‌های مالی خود را در موعد مقرر از شرکت قطار شهری اهواز دریافت کرده است.

کارگران پتروشیمی کارون با وعده افزایش مزد، به دو روز تجمع اعتراضی خود خاتمه دادند!

به گزارش ایلنا، حدود ۲۰۰ نفر از کارگران پتروشیمی کارون، در اعتراض به تأخیر در اجرای وعده افزایش مزد، روزهای دوشنبه ۱۷ و سه شنبه ۱۸ آذر ماه، میادرت به تجمع اعتراضی نمودند. به دنبال این اعتراض روز چهارشنبه ۱۹ آذر ماه، کارفرما وعده داد که تا هفته آینده تکلیف افزایش دستمزد کارگران شاغل در این کارخانه را روشن خواهد کرد. در نتیجه کارگران معترض در حالی که تا هفته آینده به کارفرما مهلت دادند تا به وعده اش عمل کند، از صبح این روز به کار خود بازگشتند. به گفته کارگران پتروشیمی کارون مدیریت این واحد پتروشیمی در مقام کارفرما وعده بازنگری

دستمزدهای آن‌ها را در حضور رئیس اداره کار منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر و رئیس کارگاه داده است. به دنبال این مبارزات، مسئول روابط عمومی این واحد پتروشیمی اظهار داشت: مدیریت پتروشیمی دستور بازبینی دستمزد کارگران را صادر کرده است و مطابق دستور صادر شده از سوی معاونت منابع انسانی پتروشیمی کارون با بررسی اطلاعاتی که در مورد نحوه محاسبه دستمزد کارگران سایر کارخانه‌های پتروشیمی منطقه ویژه ماهدشت جمع آوری شده است نسبت به بازبینی دستمزدها اقدام خواهد شد.

کارگران پیمانی پتروشیمی فجر، در دومین روز اعتراض وعده پیمانکار را نپذیرفتند!

به گزارش ایلنا، ظهر روز شنبه ۱ آذر ماه، جمعی از کارگران پیمانکاری پتروشیمی فجر در منطقه ویژه بندر ماهشهر در اعتراض به تأخیر در پرداخت مطالبات صنفی خود دست از کار کشیدند. این کارگران که تعدادشان به ۲۴۰ نفر می رسد از طریق شرکت پیمانکاری "رامپکو" در فازهای یک و دو پتروشیمی فجر در مشاغل چون جوشکاری، نقاشی، لوله گذاری و رانندگی مشغول کارند. و در ماه‌های گذشته نیز در اعتراض به پرداخت نشدن به موقع مطالبات مزدی خود اعتراضات مشابهی را انجام داده بودند. کارگران تکرار تأخیر در پرداخت دستمزد ماهانه توسط پیمانکار طی هشت ماه گذشته را دلیل اعتراضشان عنوان کرده اند. بر اساس اطلاعاتی که توسط کارگران به ایلنا گزارش شده است، در زمان آغاز اعتراض صنفی کارگران، مدیران شرکت پیمانکاری "رامپکو" وعده داده بودند که مطالبات آن‌ها ظرف چند روزه آینده پرداخت خواهد شد اما کارگران معترض که به دلیل سابقه این تأخیرها، نسبت به این وعده خوشبین نبودند به اقدام اعتراضی خود ادامه دادند. بالاخره، در پی تجمع دو روزه کارگران پتروشیمی فجر، کارفرما از پرداخت مبلغی تحت عنوان پاداش بهره‌وری نیمه نخست سال ۹۳ خبر داد. به گفته کارگران پتروشیمی فجر، در صبح روز دوشنبه ۳ آذر ماه، پس از آن که بخشی از وعده‌های مدیریت این مجتمع در پی اعتراضات کارگری برآورده شد. کارگران به نشانه اثبات حسن نیت خود، تصمیم به خاتمه اعتراض صنفی دو روز گذشته خود و بازگشت به کار و فعالیت روزانه خود گرفتند.

جان باختن یک کارگر پتروشیمی رازی بر اثر سقوط از ارتفاع ۱۰ متری!

بر اساس گزارش، یک کارگر رسمی و تعمیرکار پتروشیمی رازی بعدازظهر روز چهارشنبه ۱۲ آذر ماه، در هنگام کار بر روی یکی از بخش‌های واحد اوره ۲، به دلیل ایمن نبودن شرایط استقرار از ارتفاع سقوط کرد و جانش را از دست داد. یکی از کارگران شاهد حادثه گفت: کارگر نام برده، برای کنترل وضعیت کار بر روی یکی از دستگاه‌ها مستقر شده بود که به دلیل ایمن نبودن محل استقرار این کارگر، فونداسیون زیر پای او خالی شده و وی از ارتفاع ۱۰ سقوط کرد.

راه پیمائی کارگران بازنشسته "نساجی مازندران" در خیابانهای "قائم شهر" و تجمع چندمین بار آنها!

بیش از ۱۵۰ کارگر بازنشسته نساجی مازندران صبح روز پنج شنبه ۱۳ آذر ماه، برای چندمین بار در سال جاری مقابل فرمانداری قائمشهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا در مازندران، تجمع امروز کارگران بازنشسته نساجی مازندران در واکنش به طولانی شدن زمان وصول مطالبات معوقه‌شان است. گفته می شود حدود ۳۵۰ کارگر شاغل و ۵۵۰ بازنشسته این واحد تولیدی حدود ۱۵ میلیارد تومان مطالبات معوقه دارند که سهم بازنشسته‌ها از این میزان حدود ۱۱ میلیارد تومان است. بر اساس این گزارش، اعتراض صنفی کارگران بازنشسته نساجی مازندران در مقابل ساختمان فرمانداری حوالی ساعت ۱۱ به دلیل غیبت فرماندار به خیابان های شهر کشیده شد. این کارگران پس از طی کردن چند خیابان، مقابل ساختمان دفاتر دو نماینده شهر قائم شهر در مجلس در خیابان تهران، این شهر اجتماع کردند.

جان باختن کارگر ۲۲ ساله جوشکار در حین کار در اصفهان!

بر اساس گزارش سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان، صبح روز سه شنبه ۴ آذر ماه، یک کارگر جوان ۲۲ ساله در مغازه جوشکاری ای که در خیابان اشکاوند اصفهان واقع شده، در حال انجام جوشکاری یک بشکه مایعات اشتعال زا بود که بر اثر انفجار این بشکه و به دلیل شدت سوختگی از ناحیه سر و صورت در دم جان خود را از دست داد. این گزارش، علت انفجار بشکه را وجود گاز به جا مانده از مایعات سریع الاشتعال اعلام کرد.

کارگران پست برق تهران در مقابل مجلس، تجمع اعتراضی کردند!

در تداوم تجمع اعتراضی حدود ۱۵۰ کارگر نگهبان پست‌های برق وزارت نیرو تهران در مقابل ساختمان این وزارت خانه واقع در بزرگراه نیایش در روز یکشنبه ۱۶ آذر ماه، بار دیگر جمعی از کارگران شرکت برق منطقه‌ای تهران صبح روز سه شنبه ۱۸ آذر ماه، در اعتراض به محروم شدن از برخی مزایای شغلی و نسبت به عملکرد سازمان تأمین اجتماعی و شرکت برق منطقه‌ای تهران، در مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. یکی از کارگران معترض در تشریح جزئیات مشکلات خود و سایر همکارانش گفت: ما حدود ۷۰۰ نفریم که مطابق مقررات کار و تأمین اجتماعی به عنوان اپراتور مسئولیت نگهداری پست‌های برق را برعهده داریم، با وجود آنکه در شغل سخت و زیان آور اشتغال داریم و بیمه شده سازمان تأمین اجتماعی هستیم اما این سازمان همه ما را مشمول قانون خدمات کشوری تلقی می‌کند و با بازنشستگی پیش از موعد ما موافقت نمی‌کند. بر اساس مقررات قانونی هر محیطی که میدان مغناطیسی در آن بالای ۶۳ کیلو ولت باشد مشمول مقررات مشاغل سخت و زیان آور می‌شود، در صورتی که، در پست‌های برق شدت میدان مغناطیسی از ۲۳۰ کیلو ولت تا ۴۰۰ کیلو ولت متغیر است، کارگران اپراتور چون مسئولیت تعمیرات تجهیزات فنی پست‌های برق را برعهده دارند همواره در معرض خطر برق‌گرفتگی هستند. نتیجه این وضعیت آن است که در حال حاضر دست کم ۲۰۰ کارگر اپراتور با وجود داشتن سابقه کاری بالای ۲۵ سال نمی‌توانند بصورت پیش از موعد بازنشسته شوند. وی همچنین افزود: از آنجا که مطابق قانون تأمین اجتماعی حق بیمه کارگران دارای مشاغل سخت و زیان آور ۴ درصد گران‌تر است دولت در مقام کارفرما حاضر نیست که مسئولیت پرداخت این هزینه اضافی را برعهده بگیرد و به همین دلیل سازمان تأمین اجتماعی به این کارگران اجازه بازنشستگی پیش از موعد را نمی‌دهد. به غیر از این، تجمع کنندگان از بابت نحوه توزیع امکانات اعتباری که برای خدمات رفاهی کارگران همچون هزینه و وسیله رفت و آمد در نظر گرفته شده نیز ناراضی هستند و عملکرد کنونی را غیر عادلانه ارزیابی می‌کنند.

جان باختن ۹۲ کارگر مازندران در حین کار، در یک سال گذشته!

مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی مازندران، روز جمعه ۳۰ آبان ماه، طی سخنانی گفت: سال گذشته، ۹۲ کارگر مازندران در حوادث حین کار جان خود را از دست دادند و مقصران کسانی بودند که توجهی به ایمنی کار کارگران نداشتند و فقط می‌خواستند ساختمان و برج‌هایشان ساخته شود.

تجمع اعتراضی آبداران دشتستان، به عدم دریافت شش ماه حقوق!

صبح روز دوشنبه ۲۴ آذر ماه، تعدادی از کارگران قراردادی اداره آب و فاضلاب روستایی شهرستان دشتستان، در اعتراض به عدم دریافت شش ماه حقوق، مقابل ساختمان اداری شرکت آب و

فاضلاب روستایی در شهر برازجان تجمع کردند. یکی از کارگران آبدار دشتستان که در این تجمع حضور داشت به اینها گفت: برای چندمین بار است که کارگران آبدار دشتستان به دلیل عدم پرداخت مطالبات معوقه‌شان دست از کار کشیده و مقابل دفتر اداری آبدار دشتستان و سایر نهادهای دولتی شهرستان و استان تجمع می‌کنند. او تعداد کارگران آبدار دشتستان را حدود ۶۰ نفر ذکر کرد که به کارهای تقسیم آب و تعمیرات در سطح شهرستان اشتغال دارند. این کارگران بیش از ۶ ماه است که پرداخت حقوقشان به تاخیر افتاده است. در ادامه این کارگر گفت که: معوقات حقوقی کارگران به یک ماه حقوق اسفند سال ۹۲ و فروردین، مرداد، شهریور، مهر و آبان سال جاری مربوط می‌شود. همچنین کارفرما عیدی، پاداش و سنوات سال ۹۲ کارگران آبدار دشتستان را پرداخت نکرده است. بر اساس گزارش کارگر فوق الذکر ۶۰ کارگر آبدار دشتستان تا پایان فروردین ماه سال جاری زیر نظر شرکت تعاونی آبداران کار می‌کردند، اما از ابتدای اردیبهشت زیر نظر شرکت پیمانکاری "شقایق برج خلیج فارس" مشغول به کارند. این کارگر آبدار دشتستان در خاتمه گفت: در صورت بی‌توجهی مجدد کارفرما به پرداخت مطالباتمان مجدداً دست از کار کشیده و به اعتراضات صنفی‌مان ادامه خواهیم داد.

خواست ۱۵۰ کارگر نانوا در دو شهر کردستان: افزایش فوری دستمزد!

بیش از ۱۵۰ کارگر نانوا در مریوان و سروآباد با امضای طوماری خطاب به انجمن صنفی کارگران خبز این دو شهرستان و مقام‌های محلی خواستار افزایش "فوری" دستمزدهای خود شدند. کارگران در ابتدای این طومار اعتراضی یادآوری کرده‌اند که دستمزد کارگران مشمول قانون کار طبق ماده ۴۱ این قانون و بخشنامه شورای عالی کار باید در ابتدای هر سال و بر اساس تورم موجود در آن سال افزایش یابد اما کارگران خباز هنوز با دستمزد دو سال پیش کار می‌کنند. در بخش دیگری از طومار اعتراضی قید شده است: افزایش دستمزد ما را به ناحق منوط به افزایش قیمت نان کرده بودند و حالا بعد از دو هفته از افزایش قیمت نان ... هنوز هیچ کس و هیچ نهادی به فکر افزایش دستمزد کارگران خباز نیست. کارفرمایان، نانی را که خودمان می‌پزیم با قیمت اصلاحی یعنی همان ۳۰ درصد افزایش به ما جهت مصرف خانواده‌هایمان می‌فروشند اما به بهانه افزایش زیاد قیمت آرد حاضر به افزایش دستمزد کارگران نیستند.

سه روز تجمع کارگران یاس خرمشهر، در اعتراض به دو سال بلا تکلیفی!

۸۵ کارگر کارخانه صنایع بهداشتی یاس خرمشهر، تولید کننده گلیسرین، انواع صابون‌های جامد و سایر مواد شوینده، زیرمجموعه شرکت داروگر (کف)، روز سه شنبه ۱۸ آذر ماه، در پی بلا تکلیفی دو ساله بعد از تعطیلی این واحد تولیدی، از تجمع اعتراضی سه روزه خود خبر دادند. بر مبنای این خبر رسانی یکی از کارگران معترض اعلام داشت: ۵۰ کارگر رسمی و ۳۵ کارگر قراردادی صنایع بهداشتی یاس که دو سال پیش به دلیل تعطیلی کارخانه بیکار شده‌اند همچنان وضعیت شغلی‌شان نامشخصی دارند و هیچ کس در قبال کارگران بیکار شده‌ای که بیش از ۲۰ سال سابقه کار دارند، مسئولیتی نمی‌پذیرد. به همین دلیل حدود نیمی از کارگران بیکار این کارخانه طی سه روز شنبه ۱۵، یکشنبه ۱۶ و دوشنبه ۱۷ آذر ماه، در اعتراض به بی‌توجهی مسئولان به بیکاری‌شان ظرف دو سال گذشته، مقابل ساختمان فرمانداری شهرستان خرمشهر تجمع کرده‌اند. کارگران می‌گویند؛ این کارخانه بعد از ایام تعطیلات نوروز ۹۱ هیچ گونه تولیدی ندارد اما کارگران همچنان هر روز با چند ساعت حضور در این کارخانه تعطیل شده، سرگردان و بلا تکلیف روانه منزل می‌شوند. آنان در ۳۲ ماه گذشته هیچ دستمزدی نگرفته‌اند. کارفرمای این کارخانه از دو سال پیش این واحد تولیدی را که مجهز به پیشرفته‌ترین ماشین آلات روز دنیاست به همراه کارگران رها کرده است. این گزارش به نقل از کارگران می‌افزاید، تنها خواسته ما، احیاء کارخانه و بازگشت به کار است و در راستای این در خواست، تجمعات زیادی در مقابل نهادهای دولتی در شهرستان داشته‌ایم که آخرین آن به مدت سه روز متوالی اخیر مقابل فرمانداری خرمشهر بوده است. کارگران این واحد می‌گویند که بیش از این تحمل بیکاری و بی پولی را ندارند و در این میان صدمات جبران ناپذیری به زندگی خانوادگی آنان وارد شده است. در تداوم این تجمع اعتراضی صبح روز سه شنبه ۲۵ آذر ماه، شماری از کارگران کارخانه صنایع بهداشتی یاس خرمشهر، به دلیل تداوم بی‌توجهی کارفرما به پرداخت مطالبات صنفی‌شان، بار دیگر مقابل ساختمان فرمانداری خرمشهر تجمع کردند. یکی از کارگران معترض می‌گوید؛ در شرایطی که مسئولان استانی و شهرمان از مشکلات صنفی ما مطلع‌اند، هیچ تلاشی برای پرداخت مطالبات مزدی و بازگشایی کارخانه انجام نمی‌دهند. کارگران کارخانه یاس خرمشهر خواستار دریافت مطالبات معوقه خود و همچنین از سرگیری فعالیت کارخانه هستند، اما نه مسئولان و نه کارفرما پاسخ قانع‌کننده‌ای به کارگران نمی‌دهند.

۱۵۰ کارگر کارخانه فولاد و چدن دورود، ۳ ماه حقوق عقب افتاده خود را دریافت نکرده اند!

در روز شنبه یکم آذر ماه، گزارشی منتشر شد مبنی بر اینکه: به ۱۵۰ کارگر قراردادی و رسمی کارخانه فولاد و چدن دورود، ۳ ماه است که حقوق و مزایا پرداخت نشده است و در طول این مدت برخی از کارگران به دلیل اعتراضاتی که نسبت به دریافت معوقات داشتند بیکار شده‌اند. در بخشی دیگری از این گزارش آمده است که برخی از موادی که در کارخانجات فولاد برای قالب سازی استفاده می‌کنند، سلطان زاست و استنشاق این مواد بروز سرطان‌های ریه و حنجره منجر می‌شود و کارگران باید برای دفع مضرات ناشی از استنشاق این مواد، به صورت روزانه شیر مصرف کنند ولی متأسفانه چند وقتی است که شیر مصرفی روزانه کارگران قطع شده است، وقتی دلیل قطع شیر را از کارفرما جویا شدیم گفتند به علت بدهی‌هایی که داریم قادر به تأمین شیر نیستیم. در همین رابطه کارگر دیگری در دورود از اعتراضات کارگران شرکت فولاد و چدن برای دریافت حقوق معوقه شان خبر داد و گفت: کارگران چندین بار به اداره کار مراجعه کرده‌اند اما ترتیب اثری داده نشده است. در طول این مدت اعتراضاتی از سوی برخی از کارگران صورت گرفته که با واکنش شدید مدیران شرکت مواجه شدند و از کار اخراج شده‌اند. در ۴-۵ ماه اخیر در پی اعتراضاتی که برخی از کارگران داشته‌اند چندین نفر اخراج شده‌اند. در صورتیکه فرد بخواهد مجدداً به کار برگردد باید تعهد محضری دهد تا کارفرما با بازگشت به کار او موافقت کند.

تصادف سرویس کارخانه "آمل جوجه" و زخمی و کشته شدن کارگران!

صبح روز یکشنبه دوم آذر ماه، مینی‌بوس حامل کارگران شیفت صبح مجتمع تولیدی آمل جوجه، که در محور هراز در شهرستان آمل، راهی کارخانه بود با یک خودرو نیسان، تصادف کرده و ۱۳ کارگر سرنشین مصدوم شدند و به بیمارستان ۱۷ شهریور آمل انتقال داده شدند. بر اساس این گزارش، یکی از کارکنان اورژانس بیمارستان ۱۷ شهریور با بیان اینکه تمامی ۱۳ سرنشین این خودرو پس از مراجعه به این بیمارستان، در بخشهای جراحی، مغز و اعصاب و... بستری شدند، گفت؛ صبح امروز (سه شنبه ۴ آذر ماه)، یکی از کارگران که ۵۰ ساله و ساکن روستای رزن نور بود به دلیل شدت جراحات جان خود را از دست داد.

طی ۶ ماه گذشته ۳۵ کارگر لوله‌سازی خوزستان با عدم دریافت سه تا پنج ماه حقوق، اخراج شده اند!

یکی از کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان، روز یکشنبه ۲ آذر ماه، در تشریح مشکلات صنفی کارگران، اظهار داشت: لوله سازی خوزستان در گذشته حدود دو هزار و ۴۰۰ کارگر داشت که به تدریج آنها را بیکار نموده و اکنون تعداد کارگران به حدود ۲۷ کارگر رسمی رسیده است. اما در یک سال اخیر با ورود سرمایه گذاران جدید به کارخانه لوله سازی خوزستان، این واحد برای از سرگیری تولید، حدود ۱۱۷ کارگر قراردادی استخدام نمود که به این ترتیب تعداد کارگران این کارخانه با ۲۷ کارگر رسمی به حدود ۱۴۴ نفر رسید. این کارگر در ادامه خبر رسانی با بیان اینکه ۳۵ کارگر قراردادی این کارخانه به دلیل کاهش تولید در شش ماه گذشته، به مرور اخراج شده اند، افزود که این کارگران مطالباتی حدود سه تا ۵ ماه از کارفرما طلب دارند. همچنین، عیدی و پاداش سال گذشته آنان پرداخت نشده است. وی افزود که این در شرایطی است که مطالبات کارگران رسمی از سال ۸۹ آغاز می‌شود و هر کارگر حدود ۳۷ ماه حقوق از کارفرما طلب دارد، و حدود ۴۷۰ نفر از کارگران که از ۴ سال گذشته به مرور حائز شرایط بازنشسته شدن هستند هنوز نتوانسته‌اند مطالبات حقوقی و سنواتی خود را از کارخانه دریافت کنند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه "راک" سرمایه شهرضا در اعتراض به اخراج ۳۰۰ کارگر این کارخانه!

روز دوشنبه ۱۰ آذر ماه، ۳۰۰ کارگر کارخانه راک سرمایه شهرضا واقع در استان اصفهان اخراج شدند. این کارخانه تا پایان آبان ماه، ۳۶۰ کارگر قرارداد موقت داشت اما کارفرما ۳۰۰ کارگر این واحد تولیدی را از ابتدای آذر ماه و بعد از اتمام قرارداد کارشان اخراج کرده است. بر اساس این گزارش، کارگران در تاریخ یکم آذر ماه در مقابل اداره کار شهرضا دست به تجمع اعتراضی زدند.

اخبار این ماهنامه منعکس کننده گوشه ای از شرایط زندگی، کار و مبارزات کارگران ایران و موقعیتی است که سرمایه داران زانو صفت برای کارگران ما به وجود آورده اند. این اخبار در خود رسانه های رژیم نیز (عمدتاً در گزارشات اینستا) انعکاس یافته اند.

در این گزارش آمده است که: پرونده اخراج این کارگران و اعتراضات آنها در کمیسیون کارگری شورای تامین در حال بررسی است و قرار است مسئولان در این مورد هر چه سریعتر تصمیم بگیرند. این گزارش می‌افزاید: کارخانه راک سرمایه سال ۸۰ با مشارکت شخصی تبعه امارات متحده عربی و شخصی ایرانی پایه گذاری شد. در حالی که سرمایه گذار اصلی طرف خارجی است، کارفرمای ایرانی به عنوان نماینده تام الاختیار این کارخانه معرفی شده است. این کارخانه در ابتدا ۶۰۰ کارگر داشته است اما بیشتر آنان در سال های گذشته اخراج شدند تا جایی که پیش از اخراج اخیر فقط ۳۶۰ کارگر باقی مانده بودند. به دنبال تجمع اعتراضی کارگران رئیس اداره کار شهرضا از صدور حکم بازگشت به کار کارگران اخراجی خبر داد و گفت: کارفرما مدعی بود که قرارداد کار کارگران تمام شده و کارخانه تعطیل است اما بعد از تحقیقاتی که انجام شد مشخص شد که نه تنها کارخانه تعطیل نیست بلکه بخش بارگیری آن تا روز پنج شنبه ۱۳ آذر ماه، فعال بوده و ۷۴ کارگر هم سر کار بوده‌اند. بنابراین کارفرما نمی‌تواند کارگران را اخراج کند چرا که ماهیت کار کارگران راک سرمایه دائمی است و اخراج کارگران به خاطر پایان قرارداد کارشان موضوعیت ندارد و رای بازگشت به کار کارگران اخراجی بنا به این دلایل صادر شد. این گزارش در ادامه می‌افزاید: کارگران راک سرمایه صبح روز شنبه ۱۵ آذر ماه، برای بازگشت به کار به کارخانه مراجعه کرده و مقابل این واحد تولیدی تجمع کردند اما کارفرما آنان را به داخل کارخانه راه نداد.

۱۲۰ کارگر کارخانه مخمل ابریشم کاشان، ۳ ماه حقوق، دریافت نکرده اند!

یکی از کارگران شاغل در کارخانه حریر مخمل ابریشم، روز یکشنبه ۲ آذر ماه، از تأخیر در پرداخت ۳ ماه دستمزد ۱۲۰ نفر از کارگران این کارخانه خبر داد و گفت: این واحد تولیدی که سابقه طولانی در حوزه تولید انواع نخ و پارچه دارد به سبب آنچه کمبود نقدینگی عنوان می‌شود، از پرداخت سه ماه حقوق کارگران خود داری نموده است. این کارگر در ادامه سخنانش گفت: که پیش از این معوقات حقوقی کارگران به بیش از ۱۰ ماه می‌رسید اما کارفرما با فروش بخشی از املاک کارخانه منابع مالی کافی برای پرداخت چند ماه از معوقات حقوقی کارگران را تأمین کرد. بر اساس این گزارش کارخانه حریر مخمل ابریشم کاشان در سال ۱۳۷۷ و سالهای بعدش با بحران جدی ای رو به رو شد، در آن سالها افزایش بدهی به طلبکاران کارخانه باعث شد که کارفرما قادر به پرداخت حقوق و حق بیمه و سنوات کارگران نباشد. بر اساس این اطلاع رسانی، کارفرما برای حل مشکلات کارخانه اقدام به فروش سرمایه‌های شرکت و بازخرید خدمت کارگران کرد تا جایی که پرسنل صنایع رسیدگی و بانفدی کاشان و شرکت مخمل ابریشم کاشان که در سال ۱۳۵۷ حدود ۶۵۰۰ نفر بودند بعد از گذشت ۳۲ سال به هزار نفر کاهش یافتند و همه این کارگران به مرور بازنشسته شدند و اکنون تنها ۱۲۰ نفر با سوابق کاری کمتر باقی مانده‌اند.

۲۸۰ کارگر بزرگترین کارخانه قند خراسان جنوبی، در پی تعطیلی این کارخانه، بیکار شدند!

روز یکشنبه ۲ آذر ماه، گزارش داده شد که کارخانه قند قهستان واقع در استان خراسان جنوبی تعطیل شد و ۲۸۰ کارگری که به صورت مستقیم با این کارخانه قرارداد کار داشتند بدون دریافت حقوق ۸ ماه گذشته خود، بیکار شدند. کارگران این کارخانه میگویند: مشکلات قند قهستان تقریباً از ده سال قبل شروع شده است. گفته می شود که خشکسالی های متوالی و عدم تامین نقدینگی دلیل اصلی توقف فعالیت این واحد تولیدی که تنها کارخانه تولید قند خراسان جنوبی و اولین کارخانه قند منطقه خراسان است می باشد. یکی دیگر از کارگران قند قهستان درباره تنوع قراردادهای کاری کارگران این واحد تولیدی گفت: در کارخانه قند قهستان به صورت مستقیم ۲۸۰ نفر کارگر کار می کنند که از این میان ۱۱۰ کارگر بصورت دائمی و مابقی کارگران فصلی هستند که از سال گذشته تا زمان تعطیلی مشغول به کار بودند. علاوه بر کارگران مستقیم، این کارخانه به صورت غیر مستقیم برای نزدیک به ۴ هزار نفر ایجاد شغل می کرد. این کارگر در تشریح وضعیت امروز کارگران اخراجی، به وجود بحران بیکاری در خراسان جنوبی اشاره کرد و گفت: با این وضعیت تا وقتی که تحت پوشش بیمه بیکاری باشند حقوق مختصری دریافت می کنند، پس از آن هم یا جذب مشاغل کاذب می شوند (چون در اینجا صنایع کمتر فعال اند) و یا اینکه به کارهای فصلی روی می آورند. نگرانی اصلی این است که به خاطر وضعیت بد بیکاری ممکن است عده ای برای تامین مخارج زندگی به کارهای خلاف روی بیاورند. در بخش پایانی گزارش آمده است؛ کارخانه قند قهستان تنها کارخانه قند منطقه خراسان است که نزدیک ۵۳ سال از عمر آن می گذرد اما شاید در ده ساله اخیر بدترین سالهای فعالیت خود را سپری کرده باشد. گفته می شود برخی معضلات از جمله سوء مدیریت، فرسوده بودن تجهیزات، کمبود نقدینگی و سرمایه در گردش، بدهی به چغندرکاران و عدم پرداخت حقوق و مطالبات کارگران، از جمله مشکلات این مجموعه است.

جان باختن کارگر جوشکار در کرمانشاه!

روز پنجشنبه ۲۷ آذر ماه، یک کارگر جوشکار ساختمانی هنگام کار بر اثر سقوط از ارتفاع ساختمانی که در آن کار می کرد، جان خود را از دست داد. این ساختمان در منطقه نوبهار شهر کرمانشاه قرار داشت.

۱۶ ماه بدون حقوق و بلا تکلیفی یکساله کارگران سیمان لوشان!

در گزارشی از کارخانه ۳۰۰ تنی سیمان لوشان به تاریخ روز یکشنبه ۲ آذر از قول یکی از کارگران اخراجی این کارخانه آمده است که: وضعیت شغلی ۵۵ کارگر قراردادی و ۱۷ کارگر رسمی کارخانه سیمان لوشان با اینکه یک سال از بستن کارخانه می گذرد همچنان نامشخص است و هیچ کس مسئولیتی در قبال کارگران اخراجی که ۱۰ تا ۱۸ سال سابقه کار دارند نمی پذیرد.

در این گزارش آمده است: در تیر و شهریور ماه سال گذشته ۱۸۰ کارگر پیمانکاری شرکت خوشایند خزر که برای این کارخانه کار می کردند، در دو مرحله اخراج شدند. در آن زمان تعداد زیادی از کارگران و ادار به تسویه حساب شدند و تعدادی نیز بدون دریافت طلب خود کارخانه را ترک کردند. اما ۵۵ کارگر قراردادی به همراه ۱۷ کارگر رسمی هنوز در کارخانه باقی مانده اند. **آنان در ۱۶ ماه گذشته هیچ دستمزدی نگرفته اند.**

کارگران اخراجی سیمان لوشان در روز یکشنبه ۳ فروردین ماه ۹۳، برای دریافت مطالبات معوقه خود به اداره کار شهرستان رودبار واقع در منجیل شکایت کردند و این اداره حکم به توقیف یک دستگاه یک دستگاه بلدوزر، یک دستگاه وانت نیسان و یک دستگاه لیفتراک به ارزش ۳۵۰ میلیون تومان داد. این کارگر با بیان اینکه، تنها خواسته ما کارگران، احیاء کارخانه و بازگشت به کار است، در مورد اعتراضات صنفی کارگران سیمان لوشان اظهار داشت: تجمعات زیادی در مقابل نهادهای دولتی در شهرستان و تهران داشته ایم که آخرین آن روز سه شنبه ۲۷ آبان ماه، مقابل فرمانداری رودبار بوده است. پیش از این نیز روز دوشنبه ۲۴ شهریور ماه، تعدادی از کارگران با سفر به تهران مقابل ساختمان **بنیاد مستضعفان (به عنوان سهام دار اصلی کارخانه)** تجمع کردند. در این تجمع رئیس بنیاد مستضعفان پس از شنیدن مشکلات کارگران معترض و عده پیگیری مطالباتمان را داد.

کارگر مزبور در بخش دیگری از سخنانش با بیان اینکه " **با هر اعتراض صنفی از سوی مسئولان شهرستان و منابع امنیتی و سیاسی تهدید می شویم**" اظهار داشت: مسئولان سیاسی و امنیتی شهرستان به جای رفع مشکلات صنفی کارگران ما را تهدید می کنند. آنان از ما می خواهند با رسانه هایی که پی گیر مشکلات صنفی مان هستند گفتگو نکنیم.

از جانب دیگر مدیران کارخانه اصرار دارند ما نیز همانند سایر کارگرانی که از وضعیت به وجود آمده خسته شدیم و به نوعی با کارخانه قطع همکاری کردند تسویه حساب کرده و از کارخانه خارج شویم. این کارگر در خاتمه تأکید کرد: مسئولان موضوع احیاء کارخانه را که رئیس بنیاد مستضعفان وعده داده پی گیری کنند چرا که کارگران این واحد بیش از این تحمل بی کاری و بی پولی را ندارند و در این میان صدمات جبران ناپذیری به زندگی خانوادگی آنان وارد شده است.

۵۸ ماه حقوق ۳۲۲ کارگر ریسندگی کاشان پرداخت نشده است!

یکی از کارگران کارخانه ریسندگی وبافندگی کاشان، روز یکشنبه ۲ آذر ماه، از پرداخت نشدن ۵۸ ماه حقوق ۳۲۲ کارگر شاغل و پرداخت نشدن سنوات ۳۵۰۰ نفر از کارگران بازنشسته اطلاع رسانی کرد و گفت؛ در چند سال اخیر به بهانه پایین آمدن میزان تولیدات این کارخانه، در پرداخت مطالبات کارگران شاغل و بازنشسته اخلال ایجاد شده است. بر اساس این گزارش، مطالبه کارگران کارخانه ریسندگی و وبافندگی **کاشان دریافت حقوق معوقه، رسیدگی به وضعیت بازنشستگی پیش از موعد کارگران نساجی و پرداخت سنوات کارگرانی** است که از سال ۸۳ به مرور بازنشسته شده اند. این شرکت در حال حاضر با ۳۲۲ نفر کارگر فعال است. و **کارفرما به جای حقوق کارگران ماهانه ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تومان به هریک از کارگران شاغل پرداخت می کند.** این کارگر در ادامه میگوید: مشکل چندین ساله معوقات حقوقی کارگران با فروش بخشی از زمین های در تملک کارخانه مرتفع می شود. در حالی که اداره تأمین اجتماعی کاشان بابت طلب ۵۰ میلیاردی خود از کارخانه، دو قطعه از زمین های با ارزش کارخانه را در بهترین نقاط شهر کاشان که کاربری تجاری دارند توقیف کرده است که ارزش واقعی این دو قطعه زمین بزرگ رقمی بیش از ۲۰۰ میلیارد تومان است. بر مبنای اظهار این کارگر: تأمین اجتماعی کاشان راضی به آزاد سازی زمین های توقیف شده نیست و در این زمینه با مسئولان استانی همانند شورای تأمین استان اصفهان برای رفع مشکلات کارگران و کارخانه همکاری نمی کند. اگر این زمین ها طبق مصوبه شورای تأمین استان اصفهان به فروش برسد حدود ۴۰ درصد از کل مبلغ بدست آمده بابت بدهی تأمین اجتماعی و سایر طلب کاران پرداخت می شود و مابقی پول ها برای پرداخت مطالبات کارگران و احیاء کارخانه هزینه خواهد شد. این کارگر در ادامه سخنانش می گوید: در محرم سال جاری دولت فقط **بیش از یک میلیون پیراهن مشکی آماده از کشور چین وارد کرد.** اگر دولت به جای پر کردن جیب چینی ها و افزایش اشتغال آنان کمی به فکر کارگران واحد های نساجی بحران زده داخلی می بود با همین سفارش ها می توانست تعداد زیادی از کارخانه ها را از بحران نجات دهد. هم اکنون ریسندگی و وبافندگی کاشان با حداقل ظرفیت مشغول تولید انواع پارچه همانند پارچه های ملحفه ای، پرده ای و انواع پارچه های تترون و جین هست و تولید کنندگان ترک، یکی از بهترین خریداران پارچه های جین کارخانه ریسندگی کاشان هستند. **آنان با بردن این پارچه های با کیفیت به کشورشان شلوارهای معروف "جین ترک" تولید می کنند و مجدداً آن را برای فروش روانه بازار ایران می کنند.**

۲ سال مطالبات حقوقی کارگران کارخانه نخ پارسیلون، پرداخت نشده است!

بر اساس گزارش روز دوشنبه ۳ آذر ماه، در پی اصلاحات ساختاری طی ۲ سال گذشته در کارخانه نخ پارسیلون خرم آباد، پرداخت بین ۱۰ تا ۱۵ میلیون تومان از مطالبات حقوقی کارگران معوق مانده است. علاوه بر معوقاتی که از سال‌های گذشته باقی مانده و شرکت باید به کارگران پرداخت کند، **حقوق جاریشان نیز تقریباً هر سه ماه یک بار پرداخت می‌شود.** بر مبنای این گزارش؛ با پیگیری‌هایی که کارگران انجام داده اند، تنها در هفته جاری توانسته‌اند حقوق شهریور را دریافت کنند و هنوز حقوق دو ماه گذشته پرداخت نشده است. در حال حاضر نزدیک به ۱۷۰ نفر کارگر رسمی و بیش از ۳۰۰ نفر نیروی قراردادی در این شرکت مشغول به کار هستند در بخش دیگری از این گزارش در مورد سابقه مشکلات این کارخانه آمده است، این واحد تولید کننده الیاف نخ نایلون نخسین‌بار در سال ۸۲ از سوی دولت وقت به بخش خصوصی واگذار شد و مشکلات این واحد صنعتی بعد از واگذاری آغاز شد. این واحد در سال ۸۹ به دلیل سیاست‌گذاری‌های نامناسب اقتصادی دولت و ناتوانی مسئولان کارخانه در رقابت با محصولات مشابه خارجی به مدت سه سال تعطیل اعلام شد. اما سرانجام در سال ۹۱ توانست با دریافت ۸ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان تسهیلات بانکی از دولت، دوباره به چرخه تولید باز گردد.

مشاور عالی رئیس جمهور، حق بیمه کارگران ساختمانی را "پول زور" نامید!

اکبر ترکان مشاور عالی روحانی و رییس سازمان نظام مهندسی ایران، شب سه شنبه ۴ آذر ماه، در نشستی با مدیران خراسان شمالی در بجنورد، بیمه کارگران ساختمانی را علت اصلی بیکاری این کارگران دانست و گفت: هم اکنون آنچه که تامین اجتماعی تحت عنوان بیمه از ساخت و سازها می‌گیرد، بیشتر شبیه پول زور است تا حق بیمه برای این کارگران. وی در ادامه برای خشنودی این ساخت و سازگران اظهار داشت: مجلس شورای اسلامی طرحی را برای کاهش بیمه ساختمانی تصویب کرده است که امیدواریم با تایید شورای نگهبان این قانون بزودی ابلاغ و مشکل اکثر سازندگان مسکن کشور حل شود. این مقام ارشد دولت یازدهم با وجود اعتراض کارگران ساختمانی به محدودیت‌های جدیدی که در صورت تصویب این طرح برای بیمه آنان ایجاد خواهد شد،

اضافه کرد: در استان‌های کوچک برای کاهش این معضل برای سازندگان مسکن، باید با پیگیری و دخالت استانداران پرداخت حق بیمه اقساطی شود. در بخش دیگری، رییس سازمان نظام مهندسی ساختمان، افزایش ساخت و سازهای فاقد مجوز و پروانه ساخت را از دیگر علل بیمه ساختمانی اعلام کرد. یکی از کارگران در واکنش به این اظهارات، گفت: اکبرترکان حق بیمه کارگران ساختمانی را پول زور خوانده است و چشم خود را بر افزایش نزدیک به ۲۵ درصدی سهم شهرداری‌ها که از کارفرما اخذ می‌شود و یا افزایش قریب به ۳۰ درصدی هزینه نظارت مهندسان ناظر و یا تغییر در قیمت مصالح ساختمانی بر اساس نرخ تورم، بسته است.

بیکاری تدریجی ۱۲۰ کارگر کارخانه فرش باستان، در عرض ۳ سال گذشته!

روز چهارشنبه ۵ آذر ماه گزارشی از کارخانه "فرش باستان یزد" خبر از اخراج بیش از ۱۲۰ کارگر قراردادی این واحد طی ۳ سال گذشته داد. در این گزارش از قول یکی از کارگران اخراجی این کارخانه آمده است که: تعداد نیروهای این شرکت در سال‌های گذشته مجموعاً ۱۸۰ نفر بوده که تعدادی از آن‌ها رسمی بودند و در سه سال گذشته همزمان با شروع تعدیل نیروها بازنشسته شدند و مابقی نیروی قراردادی بوده‌اند که علی‌رغم اینکه برخی از آنها ۱۵ تا ۱۸ سال سابقه کار در این کارخانه را داشتند، اخراج شده‌اند. در ادامه این گزارش، یک کارگر شاغل این کارخانه نیز از عدم پرداخت به موقع حقوق و مزایای کارگران خبر داد و گفت: علی‌رغم اینکه مسئولین شرکت برای پرداخت بدهی‌های مالی و حقوقی خود بارها اقدام به فروش مواد اولیه شرکت کرده‌اند، اما در یک ساله گذشته به طور متوسط حقوق کارگران هر ۳ ماه یک بار پرداخت شده است ضمن اینکه در ۳ سال گذشته مزایا هم دریافت نکرده‌ایم. آخرین دریافتی کارگران مربوط به شهریورماه می باشد. در حال حاضر تعدادی نیروی کار رسمی در شرکت فعالند اما عملاً فرش باستان در آستانه تعطیلی است و کارگرانی که هم اکنون هم در شرکت فعال‌اند نیز با تاخیر چند ماهه حقوق‌شان را دریافت می‌کنند. در بخش دیگری از گزارش آمده است، مسئولین شرکت کمبود نقدینگی و کمبود مواد اولیه را عامل اصلی تعدیل نیروها و در نهایت تعطیلی کارخانه در آینده ی نزدیک جلوه می دهند، اما کارگران می گویند شرکت با کمبود نقدینگی مواجه نیست و علت اصلی به تعطیلی کشاندن کارخانه و بیکاری کارگران، تمایل مسئولین شرکت برای فروش زمین کارخانه است. یکی از کارگران اخراجی این شرکت میگوید: تولید فرش ماشینی علیرغم تمام کمبودها هنوز هم سودآور است اما آقایان به منافع بیشتر می‌اندیشند و بیکاری ۱۲۰ کارگر در برابر این قضیه اهمیتی ندارد. در حال حاضر نگرانی اصلی کارگران تعدیل شده این است که با توجه به اینکه عمدتاً در سنین میان‌سالی قرار دارند، بعد از اخراج از کارخانه همانند همکاران تعدیل شده‌شان، توانایی جذب مجدد در بازار کار را نداشته باشند.

۴ ماه حقوق ۳۵۰ کارگر خدمات شهری شوش پرداخت نشده است!

یک کارگر خدماتی شهرداری شوش روز سه شنبه ۴ آذر ماه، اظهار داشت که بیش از ۴ ماه حقوق حدود ۳۵۰ کارگر پیمانی خدمات شهری و فضای سبز شهرداری شوش در فاصله سال‌های ۹۱ تا ۹۳ پرداخت نشده است. در پی این اطلاع رسانی یکی از اعضاء شورای شهر شوش در مورد مطالبات معوقه کارگران شهرداری شوش به این‌ها گفت: پرداخت نشدن حقوق کارگران خدماتی شهرداری شوش مربوط به دوران تصدی‌گری اعضای سابق شورای شهر شوش می‌شود... در سالهای اخیر کاهش درآمد شهرداری‌ها باعث شده است این نهاد نتواند به موقع حقوق کارگران خدماتی و فضای سبز خود را پرداخت کند و به همین دلیل تاخیر در پرداخت حقوق کارگران بارها اتفاق افتاده است... درآمد ماهانه شهرداری شوش در حدی نیست که بتواند هزینه‌های جاری شهرداری و مطالبات معوقه کارگران خدماتی و فضای سبز را پرداخت کند، به همین دلیل شهرداری به دنبال افزایش اعتبارات و کسب در آمد است... مجموع معوقات بیمه‌ای کارگران پیمانی شهرداری شوش یک ماه است که آنهم از سوی اعضای شورای شهر در حال پی گیری و پرداخت است.

کارگران آبفای دشتستان و نمونه ای از نبود امنیت شغلی و عدم پرداخت مزد کارگران!

روز سه شنبه ۴ آذر ماه، شرکت پیمانکاری "نو آوران اروند" گزارش داده شد که این شرکت به ۲۸ کارگر آب و فاضلاب شهرستان دشتستان با سوابق ۱۵ تا ۲۰ سال کار، ۷ ماه حقوق پرداخت نکرده است. این کارگران که تحت مسئولیت شرکت پیمانکاری "نو آوران اروند" در نقاط مختلف شهرستان دشتستان (شامل شهرهای شبانکاره، وحدتی، آبپخش، برازجان، دالکی و سعدآباد) به کارهای تعمیرات و رفع شکستگی لوله و قرائت کنتور آب و توزیع قبوض مشغول‌اند در هفت ماه گذشته حقوقی دریافت نکرده‌اند. در حال حاضر نه پیمانکار شرکت پیمانکاری "نو آوران اروند" و نه کارفرمای اصلی (آبفای دشتستان) هیچکدام مسئولیت پرداخت مطالبات این کارگران قدیمی را بر عهده نمی‌گیرند. این گزارش می افزاید؛ **پیمانکار از این تعداد کارگر حین قرار داد چک تضمینی اخذ کرده است در صورتی که، مطابق قانون این عمل کارفرما غیر قانونی بوده است.** نبود امنیت شغلی در کنار پرداخت نشدن مطالبات مزدی شرایط سختی را برای کارگران فراهم کرده است.

برای آشنائی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایتهای زیر دیدن کنید.

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

ENGLAND

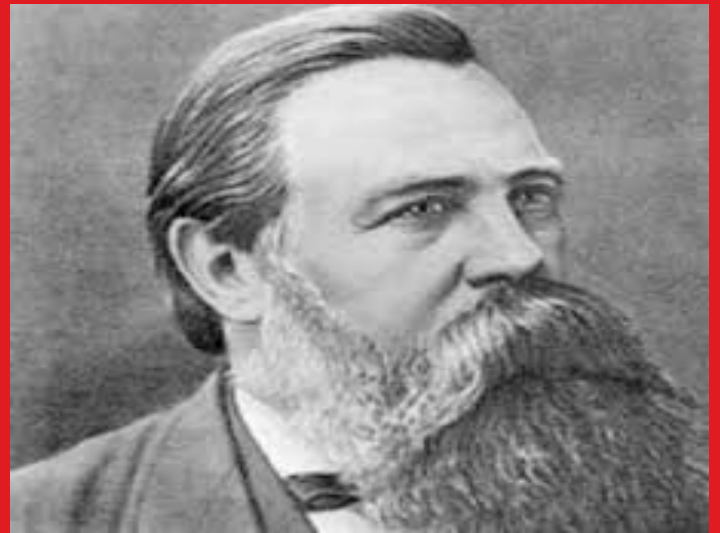
آدرس پست الکترونیک

E-mail

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

“زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم، و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پروتتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آن ها بطور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آن ها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی که آن ها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجبارا قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است درست مثل قتل عمد توسط یک فرد، قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشان دفاع کند. قتلی که ظاهرا قتل نیست، زیرا که کسی قائل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی است تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد، محرز است“

(فردریک انگلس، “وضع طبقه کارگر در انگلستان“)

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر